

Datça'da Zaman

Elektrik-Elektronik Yüksek Mühendisi **Özgür COŞAR**

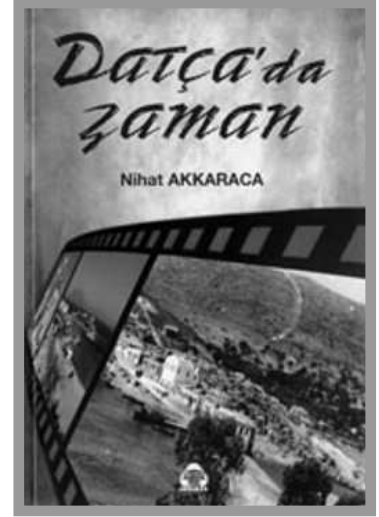
EMO Ankara Şubesi Y.K. Üyesi

ozgur.cosar@trt.net.tr

Datça'nın kendine has bir havası var. Gidip de büyülenmeyen yoktur sanırım. Yolunun bozukluğundan ve büyük bölümünün sit alanı olmasından kaynaklı bozulmamışlığı sadece doğasına ait bir özellik değil. İnsanı da bozulmamış. Anadolu insanının sıcaklığı ve içtenliği Datça'da halen hissediliyor. Datça'da Zaman adlı kitap Nihat Akkaraca tarafından yazılmış-derlenmiş. Öyküler, yöre insanının anılarından oluşuyor. 20 öykü içerisinde güldüren de var ağlatan da. "Emine Teyze ve Bilgisayar" gibi günümüzde geçen öyküler olsa bile çoğunlukla eskileri anlatıyor. Datça'nın eski yaşantısına ait

bir çok bilgi içeriyor. İlçe merkezinin şimdiki yerinden önce Reşadiye'de olduğunu, İstanbul'dan İskenderun'a giden bir vapur olduğunu kitaptan öğrenmiş oldum. Ayrıca Umuda Yürüyenler adlı öyküde Köy Enstitüleri'nin ne doğru bir model olduğunu bir kez daha anladım.

Nihat Akkaraca, Eski Datça mahallesinde 1931 yılında doğmuş. İlkokulu Datça'da okumuş, ilçede ortaokul olmadığı için köy işlerine yardımcı olmaya başlamış. 1951'de askere gitmiş. Askerlik sonrası önce İzmir'e sonra Ankara'ya gitmiş. Ankara'da çalışırken İngilizce öğrenmiş kendi kendine. Bir Amerikan şirketine çevirmen

olarak girmiş. İngilizce kitaplardan elektronik öğrenmiş ve 1986'da Datça'ya dönüp elektronik işiyle uğraşmaya başlamış. Bu arada evlenmiş 2 kızı olmuş.

2000 yılında Datça Yerel Tarih Grubu'nun kurucuları arasında yer almış. Kitabı oluşturan öyküleri Zürih'te yayın yapan Lora Radyosu'nda kendi sesinden yayınlanmış. Haziran 2006'da TRT 1'de Bir İnsan Bir Hikaye adlı programda yaşamını anlatmış.

EMO Ankara Şubesi Kurucu Başkanı Kaya Nomaler'in 2007/2 sayılı EMO Ankara Şubesi Haber Bülteni'nde yer alan röportajından...

...Oda, 70'ten sonra kabuk değiştirdi. Bu değişim de demokratların yönetimlere gelmesiyle yaşandı. 70'te iki grup seçime katıldı. Çok az farkla da olsa demokratlar, bizim ekibimiz, 70'te EMO Genel Merkez'in yönetimini aldı...

...12 Eylül 1980 ülkemiz ve hepimiz için iyi sonuçları olmayan bir darbe oldu. Hepimiz biliyoruz. Üzerinde uzun uzun konuşmaya gerek yok. Beraberinde önemli bir değişim getirdi. Sadece Elektrik Mühendisleri Odası veya EMO Ankara Şubesi değil, bütün örgütler darmadağın oldu. Zaten onun olumsuz sonuçları da bugün bile devam ediyor...

...O zamanki mücadele kültüründe, açıkça söyleyeyim, siyasi eğilimler daha çok ön plana çıkıyordu. Yani her ne kadar bir meslek odası ise de diğer kuruluşlar gibi siyasi eğilimlerin etkili olmaması rol almaması mümkün olmuyor; hele hele o kadar yoğun siyasi çatışmaların olduğu dönemlerde. Hal böyle olunca oradaki çalışmaların daha ziyade siyasi ağırlıklı olması kaçınılmazdı...

Odamız etkinlikleri artmış olsa da teknik olarak pek olması gereken yerde değil. Bazen bakıyorum acayip insanları, dünyadan haberi olmayan insanları TV programlarında uzman diye konuşturuyorlar. Basın herhangi bir teknik konuda ilk başvuru adresi olarak referans olarak Odaları görmüyor hala.